

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Syllabus Sectionum, Capitem, Paragraphorum, Quæstionum In Hac Prima Parte Contentarvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

(o)

SYLLABUS
SECTIONUM, CAPITUM,
PARAGRAPHORUM, QUÆSTIO-
NUM IN HAC PRIMA PARTE
CONTENTARVM.

SECTIO PRIMA.

PARAGRAPHVS II.

De beneficiorum Ecclesiasticorum in genere, natura, origine, erectione, divisione in tuas species, & harum singularum conditionibus & qualitatibus.

De Origine & Erectione beneficiorum in genere.

CAPVT PRIMVM.

De beneficii natura, origine & erectione.

PARAGRAPHVS I.

Datur & explicatur definitio beneficii.

1. Valiter definiatur beneficium Ecclesiasticum strictè acceptum.

2. Quid importet Tò jus positum in definitione beneficii.

3. An, & qualiter hoc

jus sit spirituale.

4. Quid importet Tò perpetuum.

5. Quid importent particula ille: percipiendi fructus.

6. Quid importent particula: ex bonis Ecclesiæ.

7. Num hac bona debeant esse res certa & stabilis.

8. An talis res certa assignata, v. g. fundus, debeat abdicari, & transferri in dominium Ecclesiæ.

9. Quid importent particula: ratione spiritualis officii.

10. Quid intelligatur per hoc auctoritate Ecclesiastica institutum,

11. *Q*ua fuerit beneficiorum Ecclesiasticorum origo.

12. Quo jure inducta sint beneficia.

13. Cujus sit erigere, seu instituere beneficia.

14. An ad erectionem beneficii necesse sit Prelati ad hoc habentis potestatem interponi auctoritatem, & consensum expresse.

15. Unde presumatur, dictam auctoritatem ab initio fuisse interpositam.

16. An rectè presumatur, vel arguatur Episcopum praeuisse consensum ex eo, quòd constet hunc ab eo petatum, vel etiam Episcopum dedisse consilium fundandi, & dotandi talis altaris vel Ecclesiæ.

17. Quæ sint materialia beneficii presupposita ejus erectioni.

18. Quis sit locus necessarius beneficii.

19. An præter locum communem detur locus proprius beneficii, & quis ille.

20. An in quibuscunque Ecclesiis erigi possint beneficia.

21. Quid veniat nomine dotis beneficii.

22. An hac dos ita necessaria, ut ante eam assignatam Episcopus fundationi beneficii nullatenus consentire possit.

23. An si constructâ Ecclesiâ fundator negligat eam dotare, is aut ejus hæredes compelli possint ad dotem præstandam.

24. An si ignoretur beneficium ab initio sufficienter dotatum fuisse, per hoc amittat statum beneficii.

25. Quanam censenda dos congrua beneficii.

26. Quid si beneficium prius congrue dotatum, postmodum sit ita depauperatum, ut jam sit sine dote, aut cum dote omnino modica & incongrua.

Syllabus Quaestionem.

27. An & qualiter dos beneficii fundusque, in quo ea constituitur, debeant esse libera.

28. Quid hic veniat nomine legum beneficii, à quo ea concipienda & approbanda.

29. Quandoam constitutiones fundatoris sint tales, ut eas recedere possit Episcopus, vel etiam si iis consentiat, ea tamen non obligent.

30. Quae conditiones censenda contra perpetuam legum eas improbantium prohibitionem.

31. An leges à fundatore in limine foundationis appositae, possint dein de consensu Episcopi alterari, aut aliae insuper apponi, etiam ab ipso fundatore.

CAPVT SECVNDVM.

De divisione beneficii in suas species, & harum singularum specialibus conditionibus & qualitatibus.

PARAGRAPHVS I.

Dividitur beneficium in primarias suas species.

32. Qualiter dividatur beneficium.

33. Undenam deprehendatur, & immutetur status cuiusque beneficii.

34. An beneficium in propria sua significatione comprehendat omnes nominatas species, & an sub nomine beneficii absolute sumpti veniant ea omnes in privilegiis, facultatibus, dispensationibus.

PARAGRAPHVS II.

De conditionibus & qualitatibus beneficii regularis, & saecularis.

35. Unde constare possit, aut argui, num beneficium sit regulare.

36. An conditio illa beneficii regularis, nempe quod non nisi regulari sit conferibile ita essentialiter inhereat ei, ut non quandoque à saeculari obtineri possit.

37. Quandoam id fieri possit.

38. Quae requirantur, ut beneficium regulare per prescriptionem transeat in saeculare, & contra.

39. An, & qualiter beneficium regulare conferri possit saeculari.

40. An beneficium regulare unius Ordinis haberi possit à religioso alterius Ordinis.

41. An monachatus sit beneficium regulare.

42. An monasteria censeantur beneficia majora.

43. Cujus Auctoritatem necesse sit interve-

nire in erectione Ecclesiarum conventualium & regularium, ac Monasteriorum.

44. An regularia beneficia esse possint in Ecclesia saeculari & contra.

45. An Capellania fundata in monasteriis regularium & Ecclesiis Ordinum militarium sint saeculares an regulares.

46. An à regularibus in titulum haberi possunt beneficia saecularia non facta regularia per prescriptionem.

47. An constituti in Ordinibus militariibus habere possint beneficia saecularia.

48. An Novitio conferri possit beneficium saeculare.

49. An regularis etiam monachus citra dispensationem obtinere possit Episcopatum, etiam in saeculari Ecclesia.

50. An nomine Episcopalis dignitatis, ad quam evehi potest religiosus, comprehendatur etiam qualibet alia Pralatura, habentes proprie curam animarum.

51. An beneficia parochialia seu curata saecularia carentia jurisdictione fori externi citra dispensationem religiosi Professi, etiam monachi, quin & mendicantes obtinere possint.

52. Quid sit in hoc puncto de jure novo.

53. An etiam jure novo ab habendis beneficiis istiusmodi curatis excludantur Canonici & Clerici regulares.

54. An religiosi obtinere possint citra dispensationem beneficia duplicia saecularia, quae sunt sine cura animarum proprie tali, & praefecturas Ecclesiae saecularis Collegiatae, Praeposituram, Decanatum &c.

55. An ad hoc, ut religiosus siue dispensatived, siue citra dispensationem, obtineat beneficium saeculare, egeat licentia Praelati sui proprii, & insuper Conventus.

56. An sufficiat licentia data antecedenter ad electionem, collationem, vel praesensationem sub conditione si eligaris.

57. A quo Praelato hac licentia concedenda.

58. Quid si Praelatus neget licentiam.

59. Quot vota habere debeat regularis, ut obtineat beneficium saeculare, cujus provisio pendet à pluribus suffragatoribus.

60. An regularis mendicans creatus Episcopus, si eidem conferatur alter Episcopatus, debeat iterum in hac secunda electione eligi in concordia; sufficiatque non mendicantem in hoc casu eligi à majore tantum parte.

PARAGRAPHVS III.

De qualitatibus beneficii manualis, & perpetui.

61. Quid in jure sit & significet manualitas, & unde insit beneficiis.

62. An beneficium manuale per prescriptionem quadragenariam possit amittere manualita-

Syllabus Quæstionum.

litatem, & fieri perpetuum, & econtra perpetuum fieri manuale.

63. An beneficium perpetuum juris patronatus per patronum, accedente consensu Ordinarii, possit fieri manuale.

64. An qualitas manualitatis insit beneficiis regularibus omnibus, & econtra absit à secularibus.

65. An ex eo, quod quis ordinetur Ordinibus sacris ad titulum beneficii ad nutum amovibilis, illud amittat hanc qualitatē manualitatis.

66. An manualitas cadat in beneficia parochialia secularia.

67. An beneficia regularia electiva admittant manualitatem.

68. An manualitas cadat in beneficia regularia curata seu parochialia.

69. An detur beneficium regulare curatum independentē ab institutione auctorizabili Episcopi in amovibile.

70. An detur beneficium regulare neque curatum, neque electivum, propriè in amovibile.

71. An Patronus vel etiam collator laicus beneficiatum, cui amovibiliter contulit beneficium seculare, amovere possit auctoritate propria.

72. An igitur beneficia manualia potissimum regularia sint pro libitu sine causa amovibilia.

73. Quid si Prælatus, cui pleno jure subest manuale beneficium, promiserit se non revocaturum.

74. Quæ censeantur cause rationabiles removendi talem beneficiatum.

75. An & quando, amovendo vel amoto recurrente ad superiorem Prælati removentis pro impedienda amotione, vel impetranda cassatione factæ amotionis sui, is teneatur manifestare & probare causam amotionis.

76. Quandonam rectè præsumatur, vel etiam constare censetur de amoventis malitia, ut vel hinc detur recursus ad superiorem, & locus sit manutenentiæ amoti maxime in regularibus.

77. An si superior removens in ipso articulo remotionis causam exprimat, & ea negetur à beneficiato, etiam religioso, an ea debeat justificari, & interim retardetur remotio.

78. Quid si à Papa confirmata esset beneficium talis aliàs manualis collatio, an adhuc Prælatus, cui aliàs illud pleno jure subest, beneficium amovere possit.

79. Quid si ipse Papa contulerit tale beneficium, an adhuc ordinarius collator poterit pro libitu provisum amovere.

80. An beneficium manuale ex certa scientia & declaratione collatum à Papa alicui in perpetuum fiat deim mutata naturâ perpetuum.

81. An, dum Papa in perpetuum, sive jure devoluto, sive proprio, sive vi reservationis confert tale beneficium aliàs manuale regulari,

possit adhuc superior regularis propter crimen aliquod illud auferre proviso.

82. An beneficium manuale revocetur per mortem concedentis.

83. An beneficia manualia dicantur verè vacare, possintque resignari.

84. An beneficia verè manualia sint verè beneficia.

CAPVT TERTIVM.

De Capellaniis, Vicariis, Parochiis.

PARAGRAPHVS I.

De Capellaniis.

85. **U**nde nomen & origo Capelle, & capellania, qualiter inter se differant, quid Capellanus, & qui hoc nomine veniant.

86. Quæ Capellania sint, & quæ non sint verum beneficium.

87. Quandonam Capellania præsumantur esse beneficia.

88. Quænam Capellanie præbeant titulum ordinationis.

89. An, & qualiter Capellania ex non collativa fieri possit collativa auctoritate Ordinarii.

90. An, dum fundator noluit Capellanium esse collativam, Ordinarius accedente consensu patroni possit de ea facere collationem seu institutionem, & sic de non beneficiali facere beneficalem, seu beneficium.

91. An, dum constat fundatorem noluisse facere Capellanium collativam & beneficium, ad hoc, ut habeatur pro beneficio, sufficiat collatam fuisse per 40. annos ut beneficium.

92. An dum Capellania perpetua erecta est auctoritate Episcopi in beneficium, teneat prohibitio illa testatoris, quod Ordinarius non debeat se intrromittere in illius provisionem, sed ea ad solos laicos spectet.

93. An Capellanie, in quibus non intervenit auctoritas Ordinarii, impetrari possint in titulum beneficii, vel etiam permutari.

94. An in Capellaniis erectis auctoritate Episcopi in beneficium teneat, quod fundator ab earum administratione, cura & visitatione excludat Ordinarium.

95. An in Capellaniis non collativis, dum aliter cautum non est à fundatore, Episcopus adhuc habeat jus visitandi.

96. Circa bona, super quibus fundata sunt hujusmodi Capellania non collativa ex defectu auctoritatis Ordinarii, an sint spiritualizata per hoc, & non amplius laicalia, & num patris circa similes Capellanas sit simonia.

97. An Capellania in eo, cui obveniunt, requirant clericatum, aut certam ætatem.

98. An Capellanie obligent ad horas.

Syllabus Quæstionum.

99. *Quæ Capellania, & cum quibus beneficiis sint compatibles.*

100. *An & quæ Capellania requirant residentiam.*

101. *Quot modis Capellania (idem est de alio beneficio) dicatur sacerdotalis.*

102. *Undenam, dum institutio fundatoris, vel statutum aut consuetudo id clarè non exprimit, constet, vel conjectura sumatur, Capellaniam esse, vel non esse sacerdotalem actum, vel habitudine.*

103. *Quid si in fundatione Capellaniam dicatur: præsentetur sacerdos proximior in sanguine, si invenitur alius Clericus; num si tempore presentationis fuerit aliquis sacerdos, is præsentari debeat, etsi sit remotior, & alteri proximiori præferendus, etsi hic postea adhuc ante institutionem remotioris illius esset jam factus sacerdos.*

104. *Quanta sit obligatio legendi missas impositas Capellaniam in Ecclesia vel altari à fundatore designato, & ad quid hoc negligens Capellanus teneatur, & quis in eo dispensare possit.*

105. *An & quando numerus missarum ex fundatione impositus Capellaniam reduci possit per Ordinarium, quando redditus diminuti sunt, & insufficientes.*

106. *Quid juris competat Capellanis Ecclesie alicujus Collegiate interessendi Capitulo.*

107. *An Capella exstructa in Ecclesia, Ecclesia fiat compatrona ratione situs ei concessi.*

PARAGRAPHVS II.

De Vicariis.

108. **Q***ui veniant nomine Vicariorum in jure.*

109. *Quotuplicis generis sint Vicarii in beneficiis.*

110. *Qualiter Vicario perpetuo competat nomen Rectoris.*

111. *Quæ Vicaria habeant, quæ non rationem beneficii.*

112. *In, seu ex quibus casibus à jure approbati constitui possit Vicarius temporalis.*

113. *Cujus sit constituere Vicarium temporalem beneficiale.*

114. *An, & quando possit Episcopus in parochiali pleno jure subiecta Collegiate vel monasterio deputare Vicarium perpetuum.*

115. *Quandonam constituendi Vicarii perpetui.*

116. *A quo constituendi Vicarii perpetui.*

117. *An in constituendo Vicario perpetuo non tantum nominatio Rectoris principalis, sed etiam consensus Patroni intervenire debeat.*

118. *Parochia annexa monasterio qualis instituendus Vicarius, temporalis an perpetuus, secularis, an regularis.*

119. *An, & qualiter Vicarius sibi substituere possit alium Vicarium.*

120. *An, & qualiter instituantur Vicarii per concursum.*

121. *An, & qualiter Vicarii constituendi non sint sine prævio examine, & approbatione Episcopali.*

122. *An, & qualiter Vicarius semel constitutus amoveri possit.*

123. *Quenam in assignanda Vicario congrua sint consideranda.*

124. *A quo assignari debeat Vicario congrua.*

125. *Cui incumbat onus suppeditandi Vicario congruam.*

126. *Quanta assignari debeat congrua.*

127. *Quenam in constitutione Piana veniant nomine incertorum computandorum.*

128. *An, & quando assignatus semel congruus, Vicarius eâ contentus esse debeat.*

129. *Ad quem spectet congrua Vicaria perpetua pro tempore, quo vacat.*

130. *Qualiter Vicarius dicatur curatus, & penes eum cura respectivè ad Rectorem principalem.*

131. *Ad quem spectet cura & administratio beneficii, Vicario perpetuo mortuo, resignante, vel deposito interim, dum alius substituitur.*

132. *Quid jurisdictionis in Ecclesia competat Vicario respectivè ad Rectorem principalem.*

133. *Quid juris habeat Vicarius participandi de massa distributionum, aliisque emolumentis.*

134. *An Vicarius Parochi licentiam dare possit alteri presbytero assistendi matrimonio.*

135. *Quæ ætas requiratur in Vicario perpetuo, & intra quod tempus fieri debeat sacerdos.*

136. *An, & qualiter Vicarii perpetui teneantur ad residentiam personalem in suis Ecclesiis.*

137. *An, & qualiter Vicarii perpetui teneantur ad horas Canonicas.*

138. *An, & qualiter Vicarius teneatur ad subsidium caritativum.*

139. *An, & qualiter esse possint plures Vicarii perpetui ejusdem parochialis.*

140. *An plures simul Vicaria conferri possint uni.*

141. *An, & qualiter Vicario perpetuo mortuo, Ecclesia dicatur vacare per ejus obitum.*

PARAGRAPHVS III.

De parochiis, & Ecclesiis parochialibus.

142. **U***nde nomen parochi, & quid in jure can. importet.*

143. *An, & qualiter Episcopo nomen parochi tribuatur.*

144. *Quid sit parochia, prout est certa dicecesos pars.*

145. *Quid sit Ecclesia parochialis.*

146. *Quæ requirantur essentialiter, ut Ecclesia sit parochialis.*

147. *An, & qualiter distinguantur Ecclesia parochialis & Ecclesia curata, beneficium parochiale & beneficium habens curam animarum.*

148. *An*

Syllabus Quaestionum.

148. An, & qualiter distinguatur Ecclesia parochialis habitu & actu curata, à curata habitu tantum.
149. Ecclesia Parochialis unde dignoscatur.
150. Quae requirantur, ut Ecclesia probetur parochialis, dum forte dubitatur, an in ea recipientes sacramenta ad id compellantur necessitate juris.
151. Quotuplices sint parochialium Ecclesiarum species.
152. An parochialis Ecclesia nomine veniant, quae simul sunt Collegiatae.
153. An dispositio loquens de parochiis, extendatur ad beneficia habentes accessorie parochialitatem, seu unitas sibi parochias, & curam habitualiter.
154. Quae sint vel non sint sufficientes causa constituendi novam parochiam, dismembrando antiquam.
155. Ad quos spectet erigere novas parochiales.
156. Qualiter presumantur adhibere solennitates, causa sufficiens, & consensus, seu auctoritas potentis dismembrare.
157. An, & quae solennitates, aliaque servanda requirantur ad constitutionem novarum parochialium cum illa dismembratione antiquarum.
158. An Episcopus Ecclesiam simplicem jam constitutam erigere possit in curatam & parochialem, & contra parochialem reducere ad simplicem Ecclesiam.
159. Unde & quae constituenda Ecclesia noviter erigenda cum dicta dismembratione dos & congrua pro sustentatione novi Rectoris.
160. An, & qualiter parochia constituenda habere separatim territorium, & quot familiaribus constare debeant.
161. An, & qualiter fines parochiarum praescribantur.
162. An, à quo, & qualiter parochiales inter se uniri possint.
163. An, & qualiter requiratur vocatio & consensus Patroni, & Rectoris ad unionem parochialium inter se.
164. An, à quo Ecclesia parochialis alteri non parochiali, puta monasterio, Collegiatae, dignitati, canonicatui &c. uniri possit.
165. Quot modis Ecclesia parochialis alteri non parochiali uniri dici possit.
166. Quotupliciter monasterium, Collegium vel dignitas jus habere possit in annexam ei parochialem.
167. Unde dignoscendum, parochialem verè, vel etiam pleno jure unitam monasterio alterive collegio vel beneficio.
168. Quid monasterium, Collegium &c. cui quoad spiritualia etiam, seu pleno jure parochialis subjecta, prestare debeat.
169. Cuius sit factam unionem parochialium dissolvere.
170. Ad quem spectet provisio parochialium non unitarum, seu incorporatarum monasterio, Collegio &c.
171. An Ecclesia parochialis collatio, sede Episcopali vacante, spectet ad Capitulum, vel saltem ad illud spectet ponere tantisper aconomum, aut ad tempus commendare.
172. Ad quem sede Apostolica vacante spectet collatio vacantium parochiarum alias eidem sedi reservatarum ex eo, quod vacent in curia.
173. Quid intelligatur per curiam Romanam, & sedem Apostolicam, in qua, vel apud quam vacare dicuntur beneficia.
174. Ad quem sede Papali vacante spectet collatio parochialium reservatarum alias Papa ex eo, quod vacent in mense Pontificio.
175. Quae sit praxis impetrandi parochialem, cujus collatio spectat ad Papam.
176. Sub qua forma impetretur à sede Apostolica parochialis vacans ob non servatam formam in ejus provisione praescriptam servari à Tridentino.
177. An Ecclesiae parochialis non unita constitui possit parochus amovibilis.
178. An parochialis vacans, donec de illius Rectore provideatur, hodie dum adhuc, interim ab Ordinario dari possit alicui in commendam, nempe usque ad 6. menses.
179. Quae sit forma provisionis Ecclesiarum parochialium non unitarum monasterio, collegio &c.
180. An nominatio, & vocatio plurium ad examen sit de forma concursus.
181. An necessarium, & de forma, per editum publicum fieri vocationem omnium, quot quot examinari volunt.
182. Quinam in specie ad concursum admittendi, aut ab eo excludendi.
183. Quid circa terminum pro habendo concursu statuendum, vel prorogandum possint Episcopi.
184. Intra quot dies ab elapso termino praefixo necesse sit fieri examen concursus.
185. Quid faciendum, ubi intra praefixum terminum nemo, vel unus tantum comparet? quid ubi ex oppositoribus descriptis aliqui non comparuerint ad examen praefixo die, neque etiam se excusent? quid ubi edito proposito nullus oppositor comparet, aut nemo ex comparentibus reperitur idoneus.
186. Quot esse debeant examinatores synodales.
187. Quid si intra annum à celebrata synodo mortui sint, vel alio commigrarint omnes 6. Examinatores, vel eorum aliqui, & interea habendus concursus.
188. Quid in dictis casibus possit Capitulum sede vacante.
189. An, & qualiter praestatio iuramenti facienda ab Examinatoribus, iuxta Trid. sit de forma concursus.
190. An ad valorem concursus spectet, Episco-

Syllabus Quaestionum.

Episcopum aut ejus Vicarium interesse examini.

191. Qualiter peracto examine referre debeant Examinatores.

192. De quibus disquirere, & peracto examine referre debeant examinatores.

193. Quot vota referre quis debeat, ut censeatur approbatus.

194. An, & qualiter ab Examinatorum aliquo occasione hujus muneris commissa Simonia noceat approbato.

195. An, & qualiter Episcopus voto suo accedere possit ad Examinatores, habeatque votum decisivum.

196. An, & qualiter praeligere unum ex iudicatis idoneis solius sit Episcopi, ejusve Vicarii.

197. Quid in praeelectione spectare debeat Episcopus, & unde ab ea estimanda major idoneitas.

198. An facta ab Episcopo ejusve Vicario electio minus idonei ex approbatis praeterito digniore sit ipso jure nulla ob decretum Tridentini.

199. An si magis idoneus ex Examinatis desistat, & amplius ad parochiam in ordine, ad quam habitus concursus aspiaret, Episcopus possit ex ceteris oppositoribus magis idoneum eligere, an vero de novo alius instituendus concursus.

200. An si semel in examine non repertus idoneus possit iterum examinari, & illi tunc idoneo reperto beneficium conferri.

201. An, & qualiter, dum non apparet vitium in ipsa relatione, securaque est electio Episcopi, haec inducat praesumptionem majoris idoneitatis in praeelecto, donec ea elidatur per probationes contrarias.

202. An, & quando appelletur à mala relatione Examinatorum, & hinc à provisione parochialis.

203. An, & quando appelletur à mala Ordinarii electione.

204. Quo fructu similes appellationes fiant.

205. Cujus sit habere, & indicare concursus.

206. In quibus casibus rite provideatur parochialibus sine concursu.

207. An non saltem examen per concursus remitti possit, & absque eo parochialis conferri ei, de cuius idoneitate constat omnibus ipsi Vicario in spiritualibus, Archidiacono, Doctore &c.

208. An in omnibus casibus, in quibus concursus haberi non est opus, adhuc approbatio fieri debeat praevio examine eorundem Examinatorum synodali cum eadem forma collegiati & discussionis.

209. An à tali examine, vel etiam simpliciter ab examine, & visitatione Episcopi liberent exemptionis privilegia.

210. An semel approbati, vel etiam per concursus provisus possint denovo ab Episcopo examinari ac suspendi.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

211. An praescindendo etiam à concursu, ad beneficia parochialia promovendus semper dignior.

SECTIO SECUNDA.

De qualitatibus requisitis in promovendis ad beneficia.

CAPVT PRIMVM.

De qualitatibus quasi physicis.

PARAGRAPHVS I.

De aetate & habilitate corporis.

212. **Q**ua aetas requiratur ad beneficium simplex, cui sacer ordo annexus non est.

213. An sub genere beneficiorum, pro quibus sufficiunt 14. anni, veniant etiam Canonicatus in Collegiata, etiam insigni, & Canonicatus in Cathedrali, in qua facta non est illa Ordinum distributio, fieri mandata per Tridentinum.

214. An qua dicta sunt de aetate requisita vè Concilii Trid. ad Canonicatus cathedrales, vel alios, alia vè beneficia teneant, si fundatur voluisset sufficere minorem aetatem.

215. Qua requiratur aetas ad praebendam, Canonicatum aliud vè beneficium non curatum, cui sacer ordo annexus est.

216. Qua aetas requiratur ad obtinendam dignitatem in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, cui annexa non est cura animarum.

217. Qua aetas requiratur & sufficiat ad dignitates inferiores Episcopatu, & beneficia habentia curam animarum.

218. Qua aetas requiratur ad beneficia habentia curam animarum merè accessorie, & non aequè principaliter.

219. Quot anni requirantur in Canonico penitentiario.

220. Qua aetas requiratur ad Episcopatum, patriarchatum &c.

221. Qua aetas requiratur ad Cardinalatum.

222. Qua aetas requiratur ad summum Pontificatum.

223. Qua aetas requiratur in Prelatis regularibus.

224. Qua aetas requiratur in Abbatissis, Priorissis &c.

225. An provisio facta non habenti aetate ad beneficium, de quo ei provisum, requisitam sit ipso facto nulla.

226. Quid requiratur ad incurrendas poenas statutas promotis ante legitimam aetatem.

227. Qualiter probetur aetas.

228. An Episcopus in requisita aetate dispensare possit.

* *

229. Qua-

Syllabus Quæstionum.

229. *Quanam corporis infirmitas, aut defectus reddat impromovibilem ad beneficium vel officium Ecclesiasticum.*

230. *Quæ infirmitas, & defectus corporis directe seu independenter ab eo, quod irregularitatem inducat, & à Clericatu, vel Ordinibus arceat, reddat impromovibilem.*

231. *An patiens vitium corporis impediens celebrationem missæ promoveri possit ad beneficium simplex, non requirens nisi subdiaconatum, vel solum Clericatum.*

232. *An ex defectu usus rationis sint ineligibiles ad Prælaturas infantes, amentes &c.*

233. *An electio talium sit ipso jure irrita.*

234. *An eligi possit in Prælatum qui frequenter solet inebriari.*

235. *Quid dicendum de dæmoniis.*

236. *Quid dicendum de Epilepticis.*

237. *An electio horum infirmorum sit ipso jure nulla.*

238. *Quid si post confirmationem superveniat Prælato infirmitas, reddens illum inhabilem ad gubernandum, an teneatur resignare, vel superiores teneantur illum amovere.*

239. *An conferrî possit beneficium illi, qui post susceptum Clericatum contraxit irregularitatem ex vitio corporis.*

240. *An semel morbosus præsumatur laborare eodem morbo, adeoque semel repulsus ratione morbi non possit amplius eligi, nisi probet se sanatum.*

PARAGRAPHVS II.

De scientiâ, & gradu magisterii requisitis ad obtinendum beneficium.

241. **A**N requiratur in promovendo ad beneficia scientia literarum.

242. *Quanta ad hoc ex ure natura, & divino requiratur scientia.*

243. *Quanta requiratur scientia jure Ecclesiastico pro omni beneficio.*

244. *Quanta requiratur scientia ad beneficium simplex.*

245. *Quæ scientia requiratur ad dignitates & Canonicatus, non habentes jurisdictionem aut curam animarum.*

246. *Quæ scientia requiratur ad beneficia curam animarum annexam habentia maxime parochialia.*

247. *Quæ scientia requiratur ad Episcopatum.*

248. *Quæ scientia requiratur in Abbate.*

249. *An promotio penitus illiterati, vel etiam carentis scientiâ, quam jus ad tale officium requirit, sit ipso jure nulla.*

250. *An illiteratus talis conscius suæ illiteraturæ, vel etiam in ejus defectu promotores illius teneantur restituere fructus, quos ille percepit.*

251. *Qualiter probetur incititia literarum.*

252. *Ad quas dignitates requiratur gradus doctoralis, vel licentiatus in Theologia, vel jure Canonico.*

253. *An pro obtinenda dignitate, cui annexus est talis gradus, necesse sit hunc esse obtentum in publica universitate studii generalis.*

254. *An valeat adeptio beneficii requirentis gradum, si is habeatur sine competente scientia, vel etiam si is collatus contra formam statutorum Academiae, in qua susceptus.*

255. *Qualiter gradus magisterii, doctoratus vel licentiæ narratus pro obtinendo beneficio sit justificandus.*

256. *Qualiter gradus magisterii in artibus, aut etiam Doctoratus in aliis scientiis, quam in jure Canonico aut Theologia habeatur in consideratione respectu beneficiorum Ecclesiasticorum.*

257. *Quis dispensare possit, ut illiteratus valide eligi possit.*

PARAGRAPHVS III.

De legitimitate natalium.

258. **Q**ualiter, quod nati ex vero matrimonio sint legitimi, sit extendendum.

259. *Qualiter hoc ipsum limitandum, nimirum ut nati ex legitimo matrimonio habeantur, & sint quandoque illegitimi.*

260. *An, & qualiter illegitimi legitimentur per subsequens matrimonium.*

261. *An taliter legitimati sint adhuc irregulares, & promoveri nequeant ad beneficia.*

262. *An, & ad quæ munia Ecclesiastica promoveri nequeant illegitimi seculares.*

263. *An, & ad quæ promoveri nequeant illegitimi regulares.*

264. *Ad quæ sine dispensatione promoveri possint illegitimi religiosi.*

265. *An dicta hac in parte de inhabilitate illegitimorum applicanda quoque sint dubie illegitimis.*

266. *Quid si filius credat matri, dicenti se non esse suum; vel esse quidem suum, sed non mariti sui filium, vel conceptum se ex parentibus non, vel illegitimè copulatis.*

267. *An, & in ordine ad quæ Episcopus dispensare possit cum secularibus illegitimis.*

268. *Quis præter Episcopum dispensare possit cum illegitimis sibi subditis quoad Ordines minores, & beneficia simplicia.*

269. *Qualiter dispensatio Papalis in ordine ad habilitandum illegitimum concessa sit intelligenda.*

270. *An hic nomine beneficii simplicis, in ordine ad quod cum illegitimo dispensare potest Episcopus, veniant etiam dignitates, personatus, canonicatus, & portiones cathedrales, non habentes annexam curam animarum, item benefici-*

Syllabus Quaestionum.

beneficium simplex habens annexum sacrum Ordinem vel accessorie curam animarum, vel quod ex statuto requirit legitimam.

271. Quis dispensare possit cum illegitimis religiosis in ordine ad Prelaturas tam in quam extra ordinem consequendas.

272. Ad qua Ecclesiastica munia & beneficia tam jure antiquo quam novo Tridentinum specialiter prohibeantur promoveri illegitimi sacerdotum, aliorumque clericorum.

273. Qualiter dicta quaest. praeced. extendenda & limitanda.

274. Quid veniat nomine ejusdem Ecclesiae.

275. Quid hic veniat nomine beneficii, & ejusdem beneficii, & habere beneficium.

276. Quid intelligatur per ministrare in Ecclesia.

277. An hic etiam comprehendatur pensio.

278. Quid in hoc puncto dicendum de illegitimis religiosorum.

279. An etiam Pater nequeat obtinere beneficium in Ecclesia, in qua filius illius illegitimus habuit beneficium.

280. An Pater habere possit beneficium in Ecclesia, in qua filius eius illegitimus jam est beneficiatus.

281. Quid dicendum hac in parte de filiis legitimis presbyterorum aliorumve clericorum.

282. Qualiter dicta quaest. praeced. extendenda & limitanda.

283. An Episcopus in decreto illo Tridentini de filiis presbyterorum dispensare possit.

284. Quid si Episcopus concesserit filio presbyteri beneficium, & ad titulum illius illum ordinaverit, quod Pater eius habuit, vel etiam in Ecclesia, in qua Pater eius ministravit.

285. An Praelati regulares cum suis in isto genere dispensare possint.

286. Quales condiciones habere debeat dispensatio super defectu natalium, ut sit valida.

287. In quo differat legitimatio à rali dispensatione.

288. An promotio illegitimi non dispensati ad beneficia sit ipso jure nulla.

CAPVT SECVNDVM.

De qualitatibus promovendorum quasi supernaturalibus.

PARAGRAPHVS I.

De fide promovendi ad beneficia.

289. **A**N, & quo jure infidelis non baptizatus sit improvable ad beneficia.

290. Quid hac in re dicendum de infidelibus conversis.

291. Quid dicendum de descendantibus ab idololatriis, Saracenis, Indaeis.

292. Quid dicendum de neophytis.

293. Quid dicendum de hereticis.

294. An, & qualiter dicta quaest. praeced. P. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

dente locum habeant in heretico converso, & occulto.

295. An, & qualiter dicta extendenda quoque sint ad credentes, receptatores, defensores, fautores hereticorum horum, & illorum filios, & nepotes.

296. Quinam hic vocentur credentes, fautores, receptatores, defensores hereticorum.

297. Qualiter hac ipsa quoad hereticorum, eorumque credentium &c. filios ac nepotes sint limitanda.

298. Qualiter dicta sint extendenda ratione beneficiorum, ad qua filii hereticorum, eorumque fautorum sunt inhabiles.

299. An filii hereticorum, eorumque fautorum sint infames, & vel hinc etiam ad eligendum actus aliosque actus legitimos sint inhabiles.

300. An regulares ob delictum ad inquisitionis officium pertinens poenitentia aliqua affecti etiam post peractam poenitentiam inhabiles sint ad Prelaturas, & officia religionis suae citra dispensationem.

301. An schismaticus purus sit inhabilis ad beneficia.

PARAGRAPHVS II.

De clericatu, SS. Ordinibus, professione.

302. **A**N ad quodcumque beneficium requiratur clericatus.

303. An collatio beneficii facta alicui tempore collationis non clerico sit ipso jure nulla.

304. An Papa laico mansuro laico conferre possit beneficium.

305. An presentatio actu non clerici sit ipso jure nulla.

306. An electio actu non clerici sit ipso jure nulla.

307. An dicta de nullitate collationis, presentationis, electionis, locum quoque habeant in clericis conjugatis, vel etiam carentibus executione clericatus.

308. An dicta de inhabilitate non clerici ad beneficia locum quoque habeant quoad pensiones.

309. An, & qualiter in impetratione beneficii exprimens clericatus.

310. An ad hoc, ut eligi quis possit in superiorem regularem requiratur clericatus.

311. An ad beneficia habentia annexum S. Ordinem promoveri possint actu tempore promotionis non habentes illum ordinem.

312. Circa annexionem illam Ordinis ad beneficium quid attendatur, si ve unde ea annexio dignoscatur.

313. Quis dispensare possit, dum actu à fundatore requiritur sacerdotium.

314. An, & quis Ordo sacer requiratur actu habitus, & sufficiat, ut quis promoveri possit in Episcopum.

315. An, & quo tempore suscipiendi sacerdotii obligatio annectatur Episcopatu.

316. An, & quis ordo sacer requiratur in promovendo

Syllabus Quæstionum.

movendo ad dignitates Episcopatu inferiores, tam seculares quam regulares, aut beneficia quibus animarum cura incumbit.

317. *Quæ sint dignitates, quibus jure communi annexum sacerdotium.*

318. *An, & quis Ordo sacer susceptus, vel suscipiendus requiratur in Canonicis cathedralium vel Collegiatarum.*

319. *Intra quod tempus promotus ad beneficium curatum debeat suscipere sacerdotium, & quo die incipiat illud tempus.*

320. *An, & qualiter non intendentes, negligentes, vel etiam legitime impediti suscipere intra annum Ordines annexos beneficiis iis excidant, aliterve puniantur & peccent.*

321. *Qualiter objectus circa defectum Ordinis formari, vel etiam excludi possit.*

322. *Quis dispensare possit in promovendis vel promotis ad beneficia, quibus annexus Ordo sacer aptitudine ratione curæ, aut aliâ ex ordinatione Ecclesiæ, quo minus teneantur cum intra annum recipere.*

323. *An, ut quis promoveatur in Prælatum, vel superiorem regularium, necesse sit esse professum, & quidem expresse in eadem religione, & ita, ut aliâ promotio sit ipso jure nulla.*

324. *Quantum tempus à professione requiratur, ut quis eligi possit in Prælatum religionis.*

CAPVT TERTIVM.

De qualitatibus eligendorum, aut aliter promovendorum ad beneficia moralibus.

PARAGRAPHVS I.

De carentia censurarum.

325. **A**N excommunicatus excommunicatione majore sit improvables ad quæcunque beneficia tam secularia quam regularia, ita ut ejus promotio sit ipso jure nulla.

326. *An etiam excommunicati tempore electionis, postulationis, presentationis, dein absoluti confirmatio, institutio, ipso jure sit nulla.*

327. *Qualiter se gerere debeat excommunicatus electus.*

328. *A quo petenda sit dispensatio.*

329. *Qualiter limitanda sit responsio ad quæst. 1. hujus §.*

330. *Quid hac in parte dicendum de excommunicato excommunicatione minore.*

331. *An, & qualiter suspensus sit ineligibilis, vel improvables ad Prælaturas & beneficia.*

332. *An electio suspensi sit ipso jure irrita.*

333. *An, & qualiter interdictus, vel interdictum violans sit ineligibilis, aut aliter improvables.*

334. *An, & qualiter responsio præced. 9. adâ. sit limitanda.*

335. *An, & qualiter irregularis sit ineligibilis.*

336. *An electio irregularis sit ipso jure nulla.*

PARAGRAPHVS II.

De morum honestate, & carentia infamiae.

337. **A**N vita probitas seu morum honestas requiratur, ut quis promoveri possit ad beneficia.

338. *An promotio carentis morum honestate sit ipso jure irrita.*

339. *Quid sit infamia facti & juris.*

340. *An infamis infamia facti sit improvables ad dignitates & beneficia, ejusque promotio vi solius infamiae facti sit nulla ipso facto.*

341. *An, & quis dispensare possit in infamia facti.*

342. *An infamis infamiam juris lata sententia, & ipso facto incursum teneatur in conscientia abstinere, etiam ante sententiam declaratoriam delicti, ab actibus legitimis, ad quos illam dicta infamia inhabilitat.*

343. *An ex delicto famoso, seu infamia facti, dum de cetero delictum non est notorium, incurratur irregularitas.*

344. *An ex crimine saltem enormi, digno depositione, seu cui in jure statuta est pena depositionis, notorio tantum per evidentiam facti, cui de cetero statuta non est in specie pena irregularitatis, incurratur infamia juris, & consequenter irregularitas proprie talis, quæ per penitentiam non tollitur, sed eget dispensatione.*

345. *An, & quando ex delicto notorio notoritate juris inducatur infamia juris, & irregularitas proprie.*

346. *Quid si ergo delictum, pro quo in specie non imponitur à jure infamia, sit notorium tantum altera quasi specie notorietatis juris, nimirum per solam confessionem rei in judicio coram iudice legitimo.*

347. *Ex quibus penis, ad quas quis per sententiam iudicis damnatus fuit ob culpam, & quando incurratur infamia juris, & irregularitas.*

348. *An damnatus ad penitentias solennes ex crimine famoso sit infamis & irregularis, ita ut peracta penitentia maneat infamis.*

349. *An ex delictis, pro quibus in specie lata est infamia juris ipso jure incurrenda notoriis per evidentiam facti incurratur irregularitas, teneaturque talis in conscientia se habere ut irregularem, & abstinere ab actibus legitimis ante sententiam declaratoriam.*

350. *An accusatus in judicio non sententiatum sit per hoc infamis, & ideo ineligibilis.*

PARA.

Syllabus Quaestionum.

PARAGRAPHVS III.

De bigamia, & servitute impediendis promotionem ad beneficia.

351. **Q**uid sit, & quotuplex bigamia.
 352. Quid sit bigamia vera.
 353. Quid sit, & quot modis contrahatur bigamia interpretativa.
 354. Quid sit bigamia similitudinaria.
 355. An bigami tam interpretative & similitudinarie, quam vere tales sint impropromovibiles ad beneficia.
 356. An Papa dispensare possit in omni bigamia quoad Ordines & dignitates.
 357. An idem possit Episcopus.
 358. An Praelati religiosi dispensare possint cum suis subditis regularibus in bigamia.
 359. An servi seu mancipia, antequam libertate donati, impropromovibiles sint ad beneficia.
 360. Quid si ergo servus non donatus libertate pervenerit ad Ordines.
 361. Quinam praeterea ob defectum plenae libertatis a servitute prohibeantur ordinari.
 362. Quis in hoc impedimento servitutis, siue irregularitate ob defectum plenae libertatis possit dispensare.

SECTIO TERTIA.

De oneribus seu obligationibus, deque juribus ac emolumentis beneficiatorum.

CAPVT PRIMVM.

De oneribus beneficiatorum.

PARAGRAPHVS I.

De onere residendi Curatorum.

363. **Q**uid sit residentia, & residere.
 364. Quotuplex sit haec residentia.
 365. Quae sit causa efficiens residentiae praesens.
 366. An residere teneantur habentes beneficia parochialia.
 367. Quo jure hi curati residere teneantur.
 368. An per consuetudinem fieri possit, ut proprie ac stricte curam habens absit a sua Ecclesia.
 369. An, & qualiter Papa dispensare possit in hac lege residendi quoad curatos.
 370. An jure quoque divino, & humano residere teneantur ii, quibus cura animarum non nisi latius talis, seu exterior tantum incumbit.
 371. Qualiter residere teneantur stricte curati.
 372. An Parochi alique curati abesse possint duobus illis mensibus a Concilio illis concessis ex

causa, quae ipsis iusta videatur sine approbatione, & licentia Ordinarii.

373. An, & quae licentia egeant Episcopi, iisque superiores, aut in jurisdictione similes Praelati absaturi ultra tres menses ipsis concessos.
 374. An, & quis praeter Papam aliis curatis inferioribus dare possit licentiam non residendi ultra bimestre.
 375. An, dum ius ipsum vel etiam Papa generaliter indulget curato abesse studendi gratia v. g. adhuc haec causa insinuari debeat Episcopo, ab eo cognosci, peti, & obtineri ab eodem licentia in scriptis.
 376. Quae dicantur iusta causa non residendi, & quae censeantur iusta absentia.
 377. Efformata semel iusta absentia ex concursu causa & licentia, quamdiu duret ejus effectus.
 378. Quenam excusent ab ista licentia petenda.
 379. Quid liceat, constitutumque sit quoad non residendum ratione doctioris.
 380. An, & qualiter liceat curatis abesse ratione studiorum.
 381. Ubinam privilegio juris communis quoad curatos absentes ratione studiorum derogatum colligatur per Tridentinum.
 382. An, & quando negotium proprium vel illis ipsius beneficiati sit causa iusta absentiae ab Ecclesia.
 383. An, & qualiter ratione infirmitatis corporalis & spiritualis parochus excusetur a residendo.
 384. An propter aeris intemperiem, pestem, aliumve morbum contagiosum, vel ob populi furorem excusetur Parochus a residentia.
 385. An ob capitales inimicitias Ordinarius possit parochi licentiam dare non residendi.
 386. An, & qualiter parochi, alique curati excusentur a residendo ob servitium praestitum Papa, Episcopis, Cardinalibus.
 387. An, & qualiter excusentur parochi curati a residendo ob peregrinationem.
 388. Quae poena jure antiquo ante Trident. statuta animarum curatoribus non residentibus.
 389. Quae poena statuta animarum curatoribus non residentibus jure novo, seu post Tridentinum.
 390. An, dum absentia a principio iusta, fuit concessa ad certum tempus, ultra quod ea dein continuatur, requiratur monitio, antequam beneficio spoliatur.
 391. Quid si temere recessit, sciturque locus, in quo moratur, neque ipse latitat, vel impeditur accessum ad se.
 392. Quid si sciatur locus, sed ipse absens impediatur, ne personaliter moneatur.
 393. Quid si penitus ignoretur, ubinam degat absens, ita ut nequeat personaliter citari.
 394. Quid si post citationem comparueris excusator, vel etiam redierit ipse absens.

PARAGRAPHVS II.

De onere residendi aliorum beneficiatorum non curatorum.

395. **Q**uam præterea beneficiati, & quo jure residere teneantur, & imprimis, quid sit hac in parte circa beneficia simplicia in genere.

396. An, & quando exprimenda, præsumenda & arguenda sit qualitas residentialis in beneficiis istiusmodi simplicibus.

397. Quid sit in hoc puncto quoad obtinentes in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis dignitates, Canonicatus, præbendas, & portiones.

398. Quis Canonicis aliisque præfatis dare possit licentiam non residendi, seu discedendi ab Ecclesia seu loco beneficii.

399. An obtinentes dignitates, Canonicatus, portiones &c. licite, & tutâ conscientiâ possint ultra tempus à Concilio permissum amittendo distributiones, & omnes fructus, qui residendo lucrifunt, abesse, & non residere.

400. An consuetudine induci possit, ut Canonici tam Collegiata, quam Cathedralis, habentesque dignitates non curatas licite non resideant, & in absentia percipiant fructus, etiam non constituendo alium, qui loco illorum deserviat Ecclesiæ.

401. Circa dictos tres menses à Concilio permissos quæris, & recreationis causâ sumendos continue vel interpolatim, quid observandum ulterius.

402. An istis tribus mensibus, qui dantur recreationis causa absentes non solum lucrentur fructus seu grossam, sed etiam distributiones quotidianas, maxime stante tali consuetudine, & ordinatione.

403. Circa causas justæ absentia habentium dignitates, Canonicatus &c. An omnis causa justæ excusans à residentia faciat etiam fructus lucriferi pro rata istius justæ absentia.

404. An, & qualiter præfati ob negotium necessarium seu evidentem Ecclesiæ utilitatem abesse possint ultra dictos tres menses, & interim lucrari non tantum fructus grossos, sed & distributiones quotidianas.

405. An, & qualiter Canonici præbendati &c. ob servitium præstitum Episcopo licite absint, & in absentia lucrentur fructus, & distributiones.

406. An, & quando servientes Episcopo (idem est de aliis) præter fructus lucrari possint distributiones.

407. An, & qualiter Canonici, aliique supradicti absentes ratione infirmitatis excusentur à residentia, lucrenturque fructus & distributiones.

408. An, & qualiter Canonici dictique alii ratione studiorum excusentur à residentia, lucrenturque fructus, & distributiones.

409. An data licentia abessendi ratione studiorum expiret, & terminetur per assecutionem doctoratus, dum de cetero necdum elapsus est terminus, ad quem concessa.

410. An, & qualiter Canonici aliique supradicti abesse possint ratione doctioris, & lectionis, & percipere interim fructus & distributiones.

411. An Canonici aliique supradicti causâ peregrinationis, maxime ex voto, possint abesse ultra tres menses datos à Concilio, & lucrari interim fructus, & distributiones.

412. Quenam præterea in specie sint cause, ob quas à Choro absentes lucrentur etiam distributiones.

413. An dicti absentes citra similes causas à choro, & divinis lucrentur ad minimum fructus suorum beneficiorum, dum de cetero commorantur in loco beneficii.

414. An consuetudine induci possit, ut supradicti citra memoratas causas, similesve à choro absentes lucrentur nihilominus distributiones, modo sint in civitate, in qua est Ecclesia beneficii.

415. An saltem, & quando valeat consuetudo & statutum Capituli circa quotidianas distributiones certo modo dividendas inter Canonicos.

416. An statuere possit Capitulum, vel consuetudine induci, ut certis solum horis principalibus assignentur, & fiant distributiones, non vero aliis horis intermediis.

417. An quæ dicta sunt de distributionibus quotidianis, intelligenda quoque sint de aliis distributionibus, quæ dantur in anniversariis defunctorum, ut iis tantum, qui præsentibus sunt funeralibus exequiis, obviant, & consuetudo contraria non valeat.

418. An ad lucrandas distributiones requiratur, ut Canonici non tantum divinis officio intersint, sed etiam ut ipsi in choro cantent.

419. An obtinentes dignitatem, Canonicatum vel præbendam teneantur per seipsos obire divina officia sua sua dignitati, vel Canonicatui incumbentia.

420. An Canonicus satisfaciens suæ obligationi quoad residentiam, & servitium chori, & altaris, possit licite ordinariè abesse à Capitularibus Congregationibus.

421. An Canonici aliique supradicti non residentes, & absentes à Choro, tutâ conscientiâ lucrentur fructus, & distributiones, dum alii præsentibus remittunt, & donant.

422. Ad quem spectent distributiones amissæ per non interessentes; item fructus præbendæ amissæ ob non residentiam.

423. An distributiones secure transmittantur ad heredes, ut alia bona patrimonialia Clericorum.

424. Quæ pena directè in eos, qui dignitates, vel Canonicatus, aut præbendas in Cathedrali-

Syllabus Quaestionum.

dralibus, aut Collegiatis obtinentes sine legitima facultate absunt, seu non resident.

PARAGRAPHVS III.

De aliis obligationibus Parochorum.

425. **Q**ualiter Parochus obligetur administrare Parochianis suis Sacramenta.
426. *Quae sit poena Parochi nolentis ministrare sacramenta, ubi ad ea ministranda obligatus fuit.*
427. *Quae sit obligatio Parochi circa celebrationem missarum.*
428. *Quae obligatio Parochi assistendi infirmis, & moribundis.*
429. *Qua obligatio Parochi praedicandi verbum Dei.*
430. *Quae obligatio Parochi docendi doctrinam Christianam.*
431. *Quae obligatio Parochi faciendi varias denunciations.*
432. *Quae obligatio Parochi faciendi varias annotationes.*
433. *Qua obligatio Parochi reparandi Ecclesiam, & domum parochialem.*

CAPVT SECVNDVM.

De potestate, iuribus, emolumentis beneficiorum.

PARAGRAPHVS I.

De potestate, iurisdictione ac praecedentia Parochorum.

434. **Q**uid possit vel non possit Parochus quoad ministrandum sacramentum poenitentiae.
435. *Quid possit Parochus circa delegationem administrandi sacramenta.*
436. *Quid possit Parochus circa delegationem praedicandi in parochia.*
437. *Quid possit circa dandam veniam non jejunandi diebus jejunii, & laborandi diebus festis.*
438. *An Parochus possit parochianos cogere ad audiendam missam diebus festis in parochia.*
439. *An cogere possit parochianos ad audiendam concionem in parochiali.*
440. *An multis, & paucis cogere possit pueros, & rudes ad discendam doctrinam Christianam, & parentes ad mittendum pueros ad eam audiendam.*
441. *An, & qualiter impedire possint Parochi solemnitates aut functiones parochiales exerceri per alios in Ecclesia sua parochiali, aut aliis Ecclesiis publicis, vel privatis oratoris.*
442. *Quid possint Parochi quoad impedendas varias functiones regularium.*
443. *An impedire possint foundationem, vel*

edificationem monasterii, Collegii, seu Conventus regularium.

444. *An Parochi in suos parochianos ferre possint censuram.*
445. *An, & quid agere possit Parochus pro Ecclesia sibi subiecta.*
446. *An, & qualiter Parochi bona Ecclesiae suae custodire, alienare, & elocare debeant & possint.*
447. *Qualis sit iurisdictione Parochi respectu ad loca exempta: item comparative ad iurisdictionem capituli cathedralis.*
448. *Quae, & respectu quorum sit praecedentia Parochi.*

PARAGRAPHVS II.

De iuribus parochialibus, & in specie de jure funerandi.

449. **I**n quibus consistat jus parochiale, qualem assistentiam juris habeat, qualiter immutetur vel etiam amittatur.
450. *Ad quem spectent iura parochialia, & respectu quorum dentur.*
451. *Quale jus habeat Parochus circa funera.*
452. *Quale sit hoc jus sepeliendi.*
453. *Quid sit circa jus interveniendi funeribus.*
454. *Quid, & quanta sit quarta parochialis, seu portio Canonica.*
455. *Vnde solvenda portio Canonica.*
456. *A quibus solvenda dicta portio parochialis.*
457. *Quenam Ecclesiae ab hoc onere solvendi dictam quartam sint immunes.*
458. *Cui Ecclesia debeatur Canonica portio.*
459. *An in concordia super emolumentis, funeribus, aliisque iuribus parochialibus inter Capitulum & Vicarium, seu alium ad exercitium cura deputatum, aliosque ejusdem Ecclesiae Clericos, vel etiam inter diversas Ecclesias requirantur solemnitates alias in concordis super bonis & iuribus Ecclesiae requiri solita.*

PARAGRAPHVS III.

De jure percipiendi oblationes, decimas, primitias.

460. **Q**uid veniat nomine oblationum.
461. *An, & quo jure debeantur oblationes.*
462. *Ex quibus rebus, & a quibus fieri, aut admitti vetentur oblationes.*
463. *Ad quem spectent oblationes tam quae jure debentur, quam quae sponte offeruntur.*
464. *Quid sint decimae.*
465. *Quotuplices sint decimae.*
466. *Quo jure debeantur decimae.*
467. *Ex quibus rebus solvenda decimae personales.*

468. Ex

Syllabus Quæstionum.

468. Ex quibus rebus solvenda decima prædiales.
469. Quando, & qualiter solvenda decima personales.
470. Quando, & qualiter solvenda decima prædiales.
471. Vbi solvenda decima personales.
472. Vbi solvenda decima prædiales.
473. An, & quando laici capaces sint juris decimandi.
474. Qualiter jus illud secundarium percipiendi decimas Ecclesiasticas obvenire possit laicis.
475. An, & qualiter laicus iuste possidens hoc jus decimandi, illud iterum in alios, etiam laicos, transferre possit.
476. Quibus modis jus decimandi obvenire possit Ecclesiis, & personis Ecclesiasticis.
477. Qualiter obveniat iis per transactionem, compromissum, & permutationem.
478. Qualiter obveniat illis jus decimandi per donationem seu concessionem.
479. Qualiter obveniat illis per consuetudinem vel prescriptionem.
480. Quibus personis Ecclesiasticis iure communi debeantur decima.
481. Quid sit circa ius decimandi respectu Ecclesiarum de novo erectarum intra fines parochia.
482. Cui Ecclesiæ parochiali pendenda sint decima.
483. A quibus pendenda decima, seu quæ persona ad decimas obligentur debito personali.
484. Quæ persona obligentur debito tantum reali ad solvendas decimas.
485. Num Dominus seu locator, an verò colonus seu conductor prædii solvere debeat decimas.
486. An dari possit exemptio ab obligatione solvendi decimas, & qualiter.
487. Quid in hoc possit Papa, aliisque Prælati inferior.
488. Quinam de facto à solvendis decimis exemptantur iure communi.
489. Qualiter concessio specialis privilegii non solvendi decimas valeat, & extendenda vel restringenda sit.
490. Quibus modis privilegium non solvendi decimas amittatur.
491. An, & qualiter obligati ad decimas ab illis solvendis liberentur per consuetudinem.
492. An, & qualiter per prescriptionem detur exemptio à solvendis decimis.
493. An transactione, commutatione, similiter pacto eximi quis possit à decimis.
494. Quæ iure communi pænæ statuta non solventibus aut solvi impediuntibus, aut aliquo modo usurpantibus decimas.
495. Qualiter iniuste non solventes, vel devinentes decimas compellendi sint ad earum solutionem.
496. Quæ actione Ecclesiæ, aut ejus loco Parochus vel Episcopus exigere possit decimas sibi debitas.
497. Quis sit iudex competens in causa decimarum.
498. Quale ius habeat Ecclesiæ, seu eius Rectores in decimis.
499. Quid sint primitivæ, & quo iure debita.

